

Motion till riksdagen

1988/89:Sf255

av Hans Göran Franck m.fl. (s)

Effektivisering av inkontinenssjukvården

Inkontinens (ofrivilligt urinläckage) är något som uppskattningsvis ca 400 000 män och kvinnor drabbas av. Inkontinens är framförallt ett socialt handikapp vilket trots sin stora utbredning vanligtvis diskuteras ytterst sällan.

Inkontinens åsamkar samhället både stora kostnader och stort lidande.

Inkontinens kan behandlas kirurgiskt eller medicinskt. Samhället täcker i stort sett kostnaden för kirurgi och medicinering.

Inkontinens kan även behandlas med elektriska inkontinensstimulatorer. Dessa är bidragsberättigade, dvs de finns upptagna i Handikappinstitutets lista över kostnadsfria hjälpmedel. Denna lista är ej tvingande och därför händer det att landstingens hjälpmedelscentraler stryker dessa hjälpmedel från listan över kostnadsfria hjälpmedel.

Elektrisk stimulering vid urininkontinens kan enligt ett flertal vetenskapliga studier genomförda såväl i Sverige som utomlands bota så många som hälften av individerna med inkontinens. Även om elstimulatorer inte har gynnsamma effekter för alla, är betydelsen av dem tillräckligt stor för att användningen av dem skall utvidgas.

Vid ökad användning av elektriska inkontinensstimulatorer kommer samhället att avsevärt kunna minska kostnaderna för förbrukningsmaterial.

Hemställen

Med hänvisning till det ovan anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om behovet av utökad användning av elektriska inkontinensstimulatorer.

Stockholm den 18 januari 1989

Hans Göran Franck (s)

Margareta Winberg (s)

Lahja Exner (s)